وطن امروز

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز: مهرداد بذرپاش

مدیرمسوول: محمد آخوندی سردبیر: رضا شکیبایی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج) کوچه سعید، پلاک ۹

روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تحریریه: ۶۶۴۱۳۷۸۳

نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷ پیام‌گیر: ۶۶۴۱۳۹۴۲

سازمان آگهی‌ها: ۶۱۰۸۶۱۶۳

پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir

چاپ: شرکت رواق روشن مهر

افق

اذان ظهر:	۱۱:۴۹	غروب آفتاب:	۱۷:۲۳
اذان مغرب:	۱۷:۴۱	نیمه‌شب شرعی:	۲۳:۰۷
اذان صبح فردا:	۴:۵۲	طلوع آفتاب:	۶:۱۵

کلام نور

در پیشگاه کسی که از او دانش می‌آموزید فروتن باشید.

امام صادق(ع)

راهنما

برنامه‌های امروز سیما

شبکه	عنوان برنامه	پخش
۱	سریال بازل	۲۲:۱۵
۲	سفرنامه	۷:۴۰
۲	راه آرامش	۱۲:۱۵
۲	زنگ تاریخ	۱۹:۲۵
۲	سریال رهایی	۲۱:۳۰
۳	ورزش و سلامتی	۸:۳۵
۳	بهونه	۱۲:۵۰
۳	سریال ایرانی زخم	۲۰:۴۵
۳	نود	۲۲:۲۵
نمایش	گاهی پیش می‌آید	۱۱:۰۰
نمایش	پرستاریچه‌ها	۱۳:۰۰
نمایش	روز تمرین	۱۵:۰۰
نمایش	سرزمین‌موعود	۱۷:۰۰
نمایش	آوازهای مادرانه	۱۹:۰۰
نمایش	جان کیو	۲۱:۰۰
نمایش	پی.تی.یو	۲۳:۰۰

سلام وطن

پیامک: ۳۰۰۰۸۸ / تلفن: ۶۶۴۱۳۹۴۲

■ هر چه می‌گذرد کمتر می‌فهمیم که چرا دولت محترم اینقدر درباره پیشرفت اقتصادی صحبت می‌کند.

نامدار

■ این شیبی که در افزایش قیمت‌ها وجود دارد، خیلی هم ملایم نیست. مثلاً افزایش ۷۵ درصدی قیمت بنزین ملایم است یا افزایش شدید قبض‌های برق و آب و...؟

یوسف زاده

■ داستان علی مطهری داستان کسی است که یک عمر به خاطر پدر بزرگوارش احترام دیده و حال که واقعیات درونی خویش را بیرون می‌ریزد، باز هم انتظار احترام دارد در حالی که در راه انحراف گام گذاشته و از راه حق و حقیقت دور افتاده است، پس در وادی‌ای قدم گذاشته که عاقبت خوشی ندارد و شاید در کنار احمدی‌نژاد در آینده از او یاد شود.

لهراسب

■ معنای برخی کلمات مانند تورم و گرانی و شیب و باارزش شدن پول ملی و راستگویی، ظاهراً تغییراتی کرده است(!)

صادق قلی

■ دولت محترم بداند تعداد بیکاران کم نشده و با حلوا حلوا هم دهان شیرین نمی‌شود. واقعاً به دنبال ایجاد کار و رفاه مردم بروند.

لقمانی

■ وقتی اغلب اجناس گران شده؛ حتی با شیب ملایمی که ادعای آن وجود دارد، چطور قدرت خرید مردم افزایش یافته؟!

یک هموطن

خبر

نیازمند ۱۰ هزار مدرسه جدید هستیم

۱۰ هزار مدرسه جدید بویژه در حاشیه شهرها نیاز داریم تا مدارس دونوبته را حذف کنیم. مرتضی رئیسی، معاون عمرانی وزیر آموزش‌وپرورش، مشارکت خیرین مدرسه‌ساز را از برجسته‌ترین تحولات و رویدادهای آموزش و پرورش کشور پس از پیروزی انقلاب اسلامی خواند و گفت: حدود ۲۰ درصد دانش‌آموزان کشور معادل ۲/۵ میلیون نفر در مدارس خیرین مشغول تحصیل هستند. وی افزود: ۵۳ میلیون مترمربع فضای آموزشی و اداری و دولتی داریم و سرانه فضای آموزشی هر نفر به ۴/۹ مترمربع می‌رسد که با استانداردهای جهانی فاصله زیادی نداریم. رئیسی ادامه داد: اما مدارس آموزش و پرورش در سراسر کشور با مشکلاتی هم مواجه است و حدود یک‌سوم دانش‌آموزان در مدارسی مشغول تحصیل هستند که نیاز به نوسازی یا تخریب دارد و یک‌سوم فضای آموزشی استاندارد لازم را برای تحصیل ندارند. معاون عمرانی وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه فضاهای آموزشی به خوبی گسترش یافته است، گفت: ۱۰ هزار مدرسه جدید بویژه در حاشیه شهرها نیاز داریم تا مدارس دونوبته را حذف کنیم. وی خاطرنشان کرد: با خیرین مدرسه‌ساز تعامل خوبی داریم و تلاش می‌کنیم آنها جز ساخت مدرسه هیچ دغدغه‌ای نداشته باشند و باید نهضت مدرسه‌سازی را تا رسیدن به آموزش و پرورش ایده‌آل نظام جمهوری اسلامی ایران ادامه دهیم. رئیس سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس کشور با بیان اینکه ارزش ساختمان‌ها و تجهیزات آموزش و پرورش به ۶۰ هزار میلیارد تومان می‌رسد، بیان داشت: باید ۳۰ درصد اعتبارات این حوزه به تعمیر و نگهداری ساختمان‌ها و تجهیزات موجود اختصاص یابد.

■ زنبور

طرح: مازیار بیژنی، وطن‌امروز

تحریم‌های دارویی اوباما علیه دولت ایران!

■ روزنه

حضور تاکرانه‌های مدیترانه

بررسی بازیابی قدرت منطقه‌ای ایران بعد از یک قرن

■ رضا حیدری ■

تحلیل و مطالعه تاریخ ایران بسیار جالب توجه بوده و هست؛ ایران با بیش از ۷ هزار سال تمدن و به دلیل شرایط خاص محیطی خود کانون بسیاری از تحولات بزرگ تاریخی و سیاسی بوده است. با هخامنشیان، اولین امپراتوری تاریخ در این منطقه به‌وجود آمد که به نوبه خود سبک جدیدی از حکومتداری در تاریخ محسوب می‌شود تا دستاوردهای تمدنی مختلفی که در جغرافیای امروز منطقه شکل گرفته و مردم ایران نقش شگرفی در آن ایفا کرده‌اند.

به دلیل شرایط نامتعادل محیطی، بالطبع تاریخ ایران هم دارای فراز و فرودهای بسیار بوده است. گاه زمامداران ایران بر نیمی از جهان متمدن زمان حکومت کرده‌اند و گاه شاهان و سلاطین، کشور پهناور ایران را به مرز فروپاشی و اضمحلال نزدیک کرده‌اند اما زمانی که نبض تاریخ را می‌گیریم و به تاریخ تمدن ایران چه قبل و چه بعد از اسلام نگاهی می‌اندازیم آنچه استنباط می‌شود «ثقل» بودن ایران در تحول معادلات منطقه است. تاثیرگذاری، چانه‌زنی و حکمرانی بر سرزمین‌های دور و نزدیک از دیرباز ویژگی تمام زمامداران و حکومت‌های ایران بوده است. از این رو هیچ‌گاه ایران به صورت مطلق از معادلات منطقه قابل حذف نبوده است؛ حتی در بدترین روزگار قاجاریان! اما چه شد که در یکصد سال پیش به آرامی ایران به انزوا کشیده شد؟ چرا دیگر نتوانست نقش تاریخی خود را ایفا کند؟ چه عوامل داخلی و خارجی در این ضعف تاثیر داشته‌اند؟ اینها سوالات کلی اما کلیدی هستند که می‌تواند جواب‌های گوناگونی داشته باشد اما سوال اصلی اینجاست که آیا ایران در معادلات منطقه‌ای جای ندارد؟ اگر تاثیرگذار است مزیت نسبی آن چه بوده و هست؟

برای فهم و پاسخ به پرسش‌ها نگاهی اجمالی به تاریخ می‌تواند بسیار ما را یاری کند. در واقع می‌توان برای تاریخ ایران در دوره معاصر و به صورت کلی ۲ برش دوگانه قائل شد:

۱-دوره صفویه تا پایان آن

۲-پس از صفویه تا پایان پهلوی دوم

۱- در دوره اول ایران به همراه عثمانی بزرگ‌ترین و تاثیرگذارترین کشورهای غرب آسیا را تشکیل می‌دادند و زیست سیاسی را نمی‌توان بدون این دو برای دیگران متصور بود. هر یک از این دو به هر نحوی دنبال گسترش فضای حیاتی و تحمیل ایدئولوژی حکومتداری خود (سنی‌گری-شیعه‌گری) بر دیگری بودند. هر چند آتش‌افروزی آن توسط ترک‌های عثمانی صورت گرفت اما پس از چند بار پیروزی و شکست، نوع تعامل این ۲ کشور به ثبات نسبی رسید و به جای تقابل مستقیم با یکدیگر به صورت نیابتی به گسترش اندیشه‌های رسمی خود در سایر بلاد پرداختند.

۲- در دوره دوم و پس از فروپاشی صفویه تا استقرار قاجار، ایران محل درگیری و نزاع اقوام و گروه‌های متفاوت شد. در این دوره هرچند ایران هنوز نقش قدرتمند خود را ایفا می‌کند و آغامحمدخان قاجار (موسس سلسله قاجاریان) لشکرکشی بزرگی را علیه حاکم گرجستان که تحت حمایت روس‌ها بود انجام می‌دهد و او را مجدد به فرمانبری از ایران وادار می‌کند اما بعد از این تاریخ است که سیر افول حکومت در ایران شروع می‌شود و بعد از شکست‌های ایران از روس این روند تسریع می‌شود تا جایی که ایران نه‌تنها به عنوان بازیگر منطقه مطرح نیست بلکه خود به ابزار قدرت‌های تازه‌ظهور یافته غربی بدل می‌شود و این افول تا نزدیکی زوال ایران در جنگ‌های بین‌الملل اول و دوم کشیده می‌شود. هرچند بعدها ساختارهای کشور مستحکم و ایران تا حدودی منسجم می‌شود اما به دلیل اینکه این استحکام ساختاری خودبنیاد و بر پایه نهادهای بومی و مردمی صورت نگرفته بود بلکه به دلیل وابستگی به چند قدرت خارجی بویژه آمریکا صورت پذیرفته بود از درون مورد خدشه و تزلزل قرار گرفت و ایران این بار و به خواست ملت دچار تغییر و تحول اساسی از درون شد که جمهوری اسلامی ایران همان مولود مبارک اراده مردم ایران برای ایفای نقش قدیم خود در معادلات جدید نظام جهانی بود.

۳- جمهوری اسلامی به دلیل اینکه با تاکید بر ارزش‌های اسلامی، نهضت خود را آغاز کرده بود دارای پشتوانه‌های علمی و فلسفی لازم برای شکل‌دهی به یک نظم جدید حکومتداری بود. تئوری ولایت فقیه حضرت امام(ره) که از بطن اندیشه سیاسی اسلام استخراج شده بود و قیام‌های مردم در دوره‌های قبل مانند مشروطه، توتون و تنباکو و... همه نیروهای متراکم‌شده‌ای را تشکیل داده بود که موجب شد نهضت مردمی ایران در حین حرکت، پایه‌های حکومتداری خود را ایجاد، اثبات و در نهایت استوار سازد. در واقع یک وجه تفاوت انقلاب اسلامی ایران با سایر انقلاب‌ها همراه داشتن و به اجرا گذاشتن سیستم حکومتداری مختص خود بود که موجب شد این انقلاب به سرعت مستحکم و مستقر شود. انقلاب ایران به دلیل اینکه با تاکید بر ارزش‌های اسلامی به وقوع پیوسته بود مورد تایید مردم و نیروهای فکری کشورهای منطقه بود، چراکه اسلام، وجه اشتراک بسیار بزرگی برای تمام مردم منطقه محسوب می‌شد. همین عامل هم منجر شد صدور خواسته و ناخواسته انقلاب تسریع شود. پسوند اسلامی انقلاب ایران موجب می‌شد حالت قابل انعطاف خود را حفظ کند و سایر کشورهای منطقه بتوانند برداشت‌های مثبت از آن داشته باشند و به راحتی از آن الگوبرداری کنند؛ امری که در بیداری اسلامی نمود عینی پیدا کرد.

۴- ذات انقلاب اسلامی ایران از یک سو و از سوی دیگر اشتباهات کشورهای استعماری در منطقه موجب شد همگرایی آنها با انقلاب اسلامی بیشتر شود. در این کشاکش جنگ ۸ ساله مزید بر علت شد که هرچه سریع‌تر پیام انقلاب اسلامی صادر شود. در واقع جنگ ۸ ساله به سرعت موجب شد ظرفیت‌های انقلاب اسلامی به منصه ظهور برسد. ارتباط‌گیری و شکل‌دهی به نیروهای مقاومت در منطقه و حمایت از گروه‌های جهادی همگی در بازه ۸ سال جنگ صورت گرفت. سپاه بدر و مکاتب حزب‌الله عراق که امروز به عنوان یکی از بازوهای اجرایی انقلاب اسلامی در عراق مطرح و به یکی از نیروهای اصلی محور مقاومت تبدیل شده مولود جنگ ۸ ساله است. سپاه بدری که از نیروهای عراقی تاسیس شد و علیه صدام در جنگ حضور داشت. این تاثیرگذاری در جنگ کاملا روی مجاهدان افغانستان، حزب‌الله لبنان و حماس مشهود بود. در واقع جنگ موجب نزدیک شدن نیروهای محور مقاومت به صورت منسجم‌تر شد، چرا که اگر تا دیروز انقلاب اسلامی توانسته بود به صورت ذهنی نیروها را گرد عالم سیاست جمع کند در زمان جنگ این تجمیع نیروها به صورت عینی‌تر صورت پذیرفت. این نیروها پس از جنگ ۸ ساله مورد حمایت مادی و معنوی انقلاب اسلامی ایران قرار گرفتند و به یکی از ابزارهای غیررسمی اما توانمند ایران در کشورهای منطقه بدل شدند که می‌توان در صورت لزوم و در زمان مقتضی از توان آنان استفاده بهینه کرد. این استفاده درست و بجا را می‌توان در برخورد نیروهای محور مقاومت در تثبیت قدرت قانونی بشار اسد و عدم سقوط دمشق و بغداد دید. نکته‌ای که حائز اهمیت است و باید به آن دقت کرد این است که نیروهای جهادی مقاومت در منطقه وصله‌های نچسب به حکومت‌ها و مردم منطقه نبودند. به بیان دیگر نیروهای مقاومت مانند حزب‌الله لبنان، مکاتب حزب‌الله عراق، مجاهدان افغان و به تازگی بسیج مردمی سوریه همگی در مقابل تجاوز به کشور خود و در یک پاسخ ذاتی به آن به‌وجود آمده و از طرفی از بطن مردم کشورهای خود برخاسته‌اند، از این رو است که از پشتوانه مردمی خوبی برخوردارند و حمایت می‌شوند. این ۲ تفاوت عمده نیروهای مقاومت منطقه با گروهک‌های به اصطلاح اسلامگرا مانند داعش و القاعده و طالبان است، چراکه در تاسیس گروهک‌های تروریستی دست کشورهای فرامنطقه‌ای مشهود است و در این بین داعش نمونه عینی این دخالت‌هاست، چرا که نه‌تنها در پاسخ به یک دلیل ذاتی و حیاتی به وجود نیامده است بلکه حتی جنگجویان آن نیز از کشورهای دیگر آمده‌اند و نیازی به توضیح هم نیست که تمام اقدامات آنها علیه مردم منطقه بوده است.

۵- اما کوتاه سخن اینکه، حذف صدام و حضور نظامی آمریکایی‌ها در منطقه، منجر به این شد که انسجام نیروهای مقاومت بیشتر، هماهنگی آنها بالاتر و ارتباط‌گیری آنها سریع‌تر شود. از این زمان به بعد است که جمهوری اسلامی ایران به صورت رسمی از نیروهای مقاومت در منطقه به عنوان ابزار فشار در چانه‌زنی سیاسی استفاده می‌کند. در واقع پس از این زمان نیروهای مقاومت که دارای پشتوانه مردمی کافی هستند و از سوی دیگر توانمندی لازم را در حفظ کیان کشور خود هم نشان داده‌اند نقش خود را به عنوان نیروهای فشار از دست داده و به سوی ایفای نقش بازیگری سیاسی در سرنوشت کشورهای خود رفته‌اند. این را می‌توان در قدرت یافتن نوری مالکی در عراق، حضور عبدالله عبدالله در انتخابات سیاسی افغانستان و حزب‌الله لبنان در پارلمان آن کشور مشاهده کرد که باید مهندسی آن را در اتاق‌های تهران دانست.

۶- از این رو باید گفت ایران به دنبال تجمیع و کانالیزه کردن قدرت‌های پخش شده خود به سوی نهادهای قدرت است. در واقع سرمایه‌گذاری ۳۰ساله جمهوری اسلامی ایران در منطقه به صورت دیپلماسی عمومی و حمایت از نیروهای مقاومت صورت گرفت اما در حال حاضر اقدامات جمهوری اسلامی ایران به‌صورت آشکار، نشان از تغییر استراتژی خود در قبال نیروهای مقاومت و حمایت و کانالیزه کردن پتانسیل‌های آنها به‌صورت دیپلماسی کلاسیک و دیپلماسی قدرت است. این امر را می‌توان در بازی سیاسی نیروهای محور مقاومت در کشورهای عراق، افغانستان، لبنان و حتی با کمی تسامح در سوریه دید که چطور گروه‌های جهادی محور مقاومت از حالت گروه فشار خارج و به سوی به دست‌گیری نهادهای قدرت در کشورهای خود حرکت کرده‌اند. از این رو باید گفت اگر تا دیروز تمام قدرت و ابزار چانه‌زنی جمهوری اسلامی ایران نیروهای جهادی در منطقه بود، امروز با تجمیع توان آنها و حمایت‌های صورت گرفته این دولت‌های مقاومت هستند که در منطقه شکل گرفته‌اند و زین‌پس تمام ابزارهای رسمی و غیررسمی دولت‌های منطقه قابل استفاده برای جمهوری اسلامی ایران است. شاید در این بین سوریه کمی از استراتژی جدید ایران عقب مانده بود که آن‌هم به دلیل حضور عناصر داعش تسریع شد و دیگر باید سوریه را هم به مجموع برگ‌های ایران در معادلات بسیار پیچیده منطقه اضافه کرد.

از این رو باید گفت ایران به کالبد خود بازگشته است اما به روشی متفاوت. امری که بیش از صد سال از آن خبری نبود. شاید این جمله حسنین هیکل، روزنامه‌نگار شهیر مصری تاییدی بر همین امر باشد: «ایرانی‌ها ۲ بار به مدیترانه آمدند؛ بار اول در دوره هخامنشیان و با زور اسلحه و قوای نظامی. آن بار دوام زیادی نیاوردند، چرا که فقط سرزمین‌ها را تسخیر کرده بودند و بار دوم در دوران انقلاب اسلامی، این دفعه اما ماندگارند، زیرا بر دل‌ها حکومت می‌کنند».

www.vatanemrooz.ir

سلام وطن ۶۶۴۱۳۹۴۲

پیامک خوانندگان ۳۰۰۰۸۸

آب‌وهوا

اراک	۲۷ / ۱۶	زنجان	۲۲ / ۹
اردبیل	۲۱ / ۹	ساری	۲۶ / ۱۳
ارومیه	۲۲ / ۹	سمنان	۲۶ / ۱۳
اصفهان	۲۶ / ۱۱	سنندج	۲۴ / ۱۳
اهواز	۳۹ / ۲۶	شیراز	۳۰ / ۱۳
ایلام	۲۴ / ۱۳	شهرکرد	۲۵ / ۷
بجنورد	۲۳ / ۷	قزوین	۲۶ / ۱۱
بیرجند	۳۵ / ۹	قم	۲۷ / ۱۳
بندرعباس	۳۴ / ۲۴	کرج	۲۴ / ۱۳
بوشهر	۳۳ / ۲۴	کرمان	۲۷ / ۹
بوموسی	۳۴ / ۲۴	کرمانشاه	۲۴ / ۱۳
تبریز	۲۳ / ۱۲	گرگان	۲۷ / ۱۴
تهران	۲۵ / ۱۶	مشهد	۲۴ / ۸
خرم‌آباد	۲۹ / ۱۵	همدان	۲۴ / ۹
رشت	۲۴ / ۱۶	یاسوج	۲۷ / ۱۰
زاهدان	۳۱ / ۱۴	یزد	۲۸ / ۱۶

تقویم تاریخ

■ **رحلت فقیه، محدث و مفسر اصولی شیعه آیت‌الله جعفر نزاری‌نقدی (۱۳۲۹ش)**

آیت‌الله شیخ جعفر نزاری‌نقدی در سال ۱۲۶۵ش (۱۳۰۳ق) به دنیا آمد و از خردسالی، شوق فطری طبیعی به علم و ادب و تحصیل کمالات داشت. از این‌رو در ابتدا اصول قرائت و خط عربی و فارسی را فراگرفت و در ۱۴ سالگی برای ادامه تحصیل عازم حوزه علمیه نجف اشرف شد. پس از تکمیل مقدمات و سطوح، در درس خارج حضرات آیات عظام: آخوند ملامحمد کاظم خراسانی، سید محمد کاظم یزدی و شیخ احمد کاشف الغطا و دیگر استادان عصر حاضر شد و مراتب عالی علمی را پیمود. در این حال با اصرار جمعی از مؤمنان یکی از مناطق شیعه‌نشین جنوب عراق و به دستور استادش، علامه یزدی جهت تبلیغ دین و نشر علوم اسلامی و حل دعاوی شرعی راهی منطقه العماره شد. آیت‌الله نزاری پس از حدود ۱۰ سال اقامت در العماره، به عضویت دادگاه شرعی بغداد منصوب شد اما پس از مدت کوتاهی از این مقام کناره‌گیری کرد و در نجف اشرف به تالیف و تدریس و ارشاد مردم همت گماشت. از این فقیه اصولی آثار متنوعی به جای مانده که الانوارالعلویه و الاسرار المُرتَضَویه، القوانین المَنطقیه و نیز حواشی بر شرایع و معالم و شرح شمسیه از آن جمله‌اند. آیت‌الله جعفر نزاری‌نقدی در ۲۸ مهر ۱۳۲۹ش برابر با هفتم محرم الحرام ۱۳۷۰ق در ۶۴ سالگی در نجف اشرف درگذشت و در تاسوعای حسینی در آن شهر به خاک سپرده شد.

■ **نزول سوره دهر در شأن امام علی(ع)، حضرت زهرا(س) و امام حسن و امام حسین(ع) و روز خانواده**

پس از آنکه امام علی(ع) و حضرت زهرا(س) برای برآوردن حاجت خویش، ۳ روز روزه را نذر کرده بودند و نوبت به ادای آن رسید، در ۳ روز متوالی مسکین و یتیم و اسیری به در خانه آنها آمد و غذایی طلب کرد. آن بزرگواران نیز غذای خود را به آنها داده و خود با آب، افطار کردند. این خانواده کریم در مقابل این عمل، هیچ جزایی را از افراد نخواستند و اجر خود را از خدا طلبیدند. در این هنگام بود که وحی بر پیامبر اکرم(ص) نازل شد و سوره دهر یا انسان در شأن امام علی(ع) و حضرت زهرا(س) نازل شد.

■ **کشته شدن معمر قذافی، دیکتاتور سابق لیبی(۲۰۱۱م)**

سرهنگ معمر محمد قذافی (زاده ۷ ژوئن ۱۹۴۲- درگذشته ۲۰ اکتبر ۲۰۱۱)، از سال ۱۹۶۹ تا ۲۰۱۱ رهبر لیبی بود. وی در اول سپتامبر سال ۱۹۶۹ میلادی با کودتایی آرام حکومت محمد ادریس سنوسی، پادشاه وقت لیبی را سرنگون کرد، سپس سیستم حکومتی لیبی را براساس ترکیبی از سوسیالیسم و اسلام طراحی کرده و خود رهبر لیبی شد. حکومت طولانی‌مدت سرهنگ قذافی از کودتای ۱۹۶۹ میلادی تا سرنگونی در نتیجه جنگ داخلی در سال ۲۰۱۱، یکی از طولانی‌ترین دوره‌های زمامداری در طول تاریخ بود. در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ میلادی، لیبی تحت رهبری قذافی، از سوی غربی‌ها، یک کشور حاشیه‌ای به حساب می‌آمد که ستم ناشی از اختلافات داخلی، تروریسم، قتل و غارت توسط رهبران را نشان می‌داد که در این اثنا قذافی مبادرت به اندوختن چندین میلیارد دلار ثروت برای خود و خانواده‌اش کرد. پس از بمباران لیبی در سال ۱۹۸۶ میلادی و تحریم‌های اقتصادی بر ضد این کشور از سوی سازمان ملل، تغییراتی در رفتار لیبی صورت گرفت. این تغییرات عبارت بود از: برقراری روابط اقتصادی و همکاری‌های امنیتی نزدیک با غرب، همکاری و شرکت در بررسی پرونده حمایت لیبی از تروریسم، پرداخت غرامت به بازماندگان حوادث تروریستی منتسب به لیبی و کنار نهادن برنامه دستیابی به سلاح هسته‌ای. مجموعه این تغییر رفتارها منجر به برداشته شدن تحریم‌های سازمان ملل متحد علیه لیبی در سال ۲۰۰۳ میلادی شد. معمر قذافی در فوریه ۲۰۰۹ میلادی به عنوان رئیس دوره‌ای اتحادیه آفریقا انتخاب شد. در فوریه ۲۰۱۱ میلادی گروهی از معترضان سیاسی که از مخالفان و معترضان تونس و مصر و دیگر بخش‌های جهان عرب الهام گرفته بودند بر ضد دولت قذافی در لیبی به‌پا خواستند و این موضوع به‌سرعت به یک شورش عمومی مبدل شد. در روز ۲۰ اکتبر ۲۰۱۱، قذافی در حالی که زخمی شده بود تسلیم نیروهای انقلابی و پس از چند ساعت کشته شد.